

Co-funded by
the European Union

MITÄ ON ULKOILMAKA SVATUS?

Back To The Wild: Non-Traditional Educational Methods in
Primary Education

ERASMUS KA2 project
No. 2021-1-LT01-KA220-SCH-000024683

Erasmus+ -yhteistyöprojekti: Back To The Wild: Epäperinteiset opetusmenetelmät
perusopetuksessa

Projekti no.: 2021-1-LT01-KA220-SCH-000024683

Konsortio:

- VYTAUTAS MAGNUS UNIVERSITY (LT)
- PREZIDENTO V. ADAMKAUS GIMNAZIJA (LT)
- LEARNING IN NATURE LTD (FI)
- RIGAS LIETUVIESU VIDUSSKOLA (LV)
- KEMERU NACIONALA PARKA FONDS (LV)

VYTAUTO
DIDŽIOJO
UNIVERSITETAS
MCMXXII

Euroopan unionin rahoittama. Esitetyt näkemykset ja mielipiteet ovat ainoastaan tämän tekstin laatijoiden näkemyksiä eivätkä välttämättä vastaa Euroopan unionin tai Euroopan koulutuksen ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA) kantaa. Euroopan unioni ja EACEA eivät ole vastuussa niistä.

Sisältö

I. Mitä on ulkoilmakasvatus?.....	4
II. Ulkoilmakasvatuksen hyödyt.....	6
III. Ulkoilmakasvattajan rooli.....	11
IV. Keskeiset periaatteet.....	12
V. 5 didaktista kysymystä.....	14
VI. Käytännön vinkit.....	16
VII. MUITA LÄHTEITÄ.....	27
VIII. LÄHTEET.....	26

I. Mitä on ulkoilmakasvatus?

Ulkoilmassa oppiminen on myös monitieteinen tutkimus- ja koulutusala, johon kuuluu muun muassa:

- Oppimistilan siirtäminen elämään yhteiskunnassa, luonnolliseen ja kulttuuriseen ympäristöön,
- Aistielämän ja kirjatiedon välisen vuorovaikutuksen korostaminen,
- Paikan merkityksen korostaminen.

(Teksti on käännetty ruotsinkielisestä alkuperäistekstistä filosofian tohtori Norman Davisin toimesta Ulkoilu ympäristökoulutuksen keskukselta, Linköpingin yliopistosta vuonna 2004)

Tämä tarkoittaa, että lapset ja aikuiset voivat saada ensikäden kokemuksia erilaisissa ympäristöissä luokkahuoneen ulkopuolella, käyttäen toivottavasti kaikkia aistejaan. Oppimiskokemus on henkilökohtaisempi, todellisempi ja syvällisempi. Sitä voidaan pitää tanssina ulkona ja sisällä, missä lapset ja aikuiset voivat saada käytännön kokemuksia ja sitten palata kouluun, luokkahuoneeseen ja pohtia tai tehdä tutkimusta, jos he ovat kiinnostuneita jostakin ulkona kohtaamastaan asiasta. Olipa kyseessä sitten eläin, puu tai historiallinen paikka, se voi olla mitä tahansa, mikä herätti heidän kiinnostuksensa tai uteliaisuutensa.

Ulkoilmakasvatus on lähestymistapa, joka pyrkii tarjoamaan oppimista vuorovaikutuksessa kokemuksen ja reflektion välillä, joka perustuu konkreettiseen kokemukseen aidoissa tilanteissa.

Vuonna 2004 Linköpingin yliopiston Ulkoilukasvatuksen kansallisen keskuksen

Dewey, tunnettu näkemyksestään ”oppimisesta tekemisen kautta”, keskittyy reflektioon ja esteettiseen kokemukseen, joka on kokonaisvaltaista tunneperäisessä mielessä ja tarkoittaa tapaa olla ihminen, tässä ja nyt. Kirjassa ”John Dewey and Education Outdoors” John Quay ja Jayson Seaman (2013) selittävät Deweyn näkemystä reflektiosta ja koulutuksesta: Deweyn mukaan reflektio on kokemus.

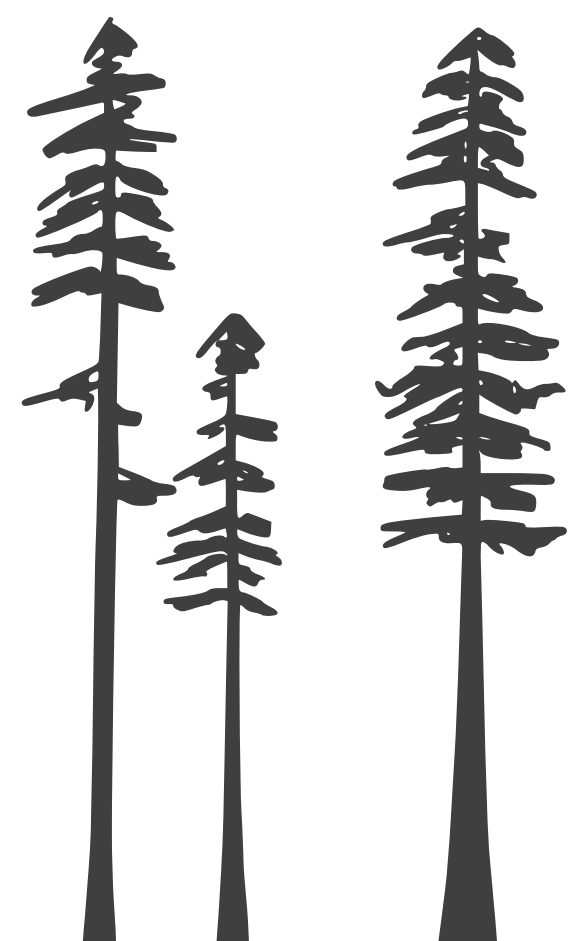

Leikin kautta oppiminen

Ulkoilmakasvatus tarjoaa myös leikin mahdollisuuden kaikenikäisille lapsille. Leikin merkitystä ei saa aliarvioida kokonaisvaltaisen lapsen kehityksessä. Erityisesti silloin, kun heillä on mahdollisuus olla "flow'ssa", jossa Csikszentmihalyi (1990) uskoo optimaalisen kokemuksen tapahtuvan, kun toimintakeskeisellä kokemuksella on hieman jännitettä eli se ei ole liian helppo tai vaikea lapselle ja se edistää oppimista (Csikszentmihalyi, 1990; Dahlgren & Szczepanski, 2004). Leikin aikana lapset voivat ottaa riskejä, parantaa sosiaalisia taitojaan, saada selvyyttä ympäröivästä maailmasta, tutkia sekä omia kehojaan, vahvuuksiaan, kykyjään että ympäristöään (Amus, 2022). Kouluympäristössä, jossa lapsilla voi olla vähän tai ei lainkaan aikaa leikkiä vapaasti ja heidän on siirryttävä yhdestä oppitunnista toiseen, arvokkaat oppimiskokemukset ja terve kasvu, jopa heidän lapsuutensa, ovat lähes otettu heiltä pois. Kasvattajina haluaisimme, että peruskoulut tarjoaisivat lapsille enemmän kosketusta lapsuuteensa, joka käsittää voimaantumisen, ilon, oppimisen ja lapsikeskeisen lähestymistavan viemällä heidät ulos ja antamalla heidän leikkiä.

Leikin kautta oppiminen on käsite, jota käytetään koulutuksen alalla. Monet tutkimukset ovat osoittaneet, että leikki ja oppiminen ovat samanarvoisia ja tapahtuvat samanaikaisesti (Amus, 2022). Ulkoillessa lapsella on myös enemmän tilaa juosta, liikkua ja käyttää koko kehoaan ja aistejaan oppimiseen.

Opettajien täytyy käytännössään ottaa säännöllisesti huomioon kysymykset siitä, missä oppiminen ja leikki tapahtuvat. Jotkut tutkimukset ovat osoittaneet, että opetus kouluissa vaikuttaa usein transmissiivisten tai 'toimittavan' opetusmenetelmien käyttöön, mutta uusi ympäristö voi häiritä näitä tavallisia kaavoja ja kannustaa enemmän itseohjautuvaan oppimiseen (Waite 2003, Malone & Waite 2016).

Kun sekä opettaja että lapset ovat ulkona, se voi todellakin tuntua varsin virkistävältä, nautinnolliselta ja motivoivalta molemmille osapuolille.

Ulkoilmakasvatus mahdollistaa oppimisen miten ja missä haluamme muissa paikoissa kuin mitä voidaan pitää luokkahuoneen keinotekoisena oppimisympäristönä. Sitä voidaan harjoittaa koulupihoilla, puistoissa, puutarhoissa, kaupunkiympäristöissä, mukaan lukien teolliset maisemat ja kulttuurihistorialliset ympäristöt sekä maatilat. Lisäksi se voi tapahtua kaupunkikävelyllä tai luonnonsuojelualueilla (Dahlgren & Szczepanski, 2004).

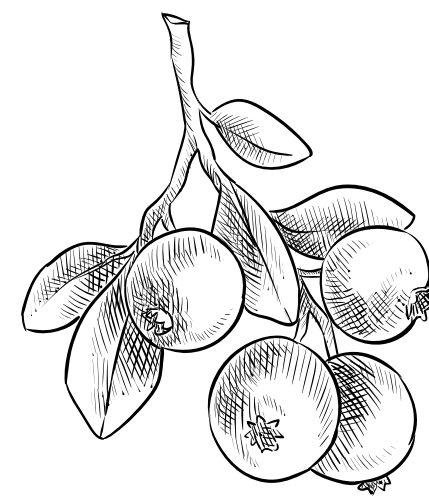
Ulkoilmakasvatuksella ei ole ikärajaa eikä se ole vain tietyille opettajille. Kaikki kasvattajat, olivat he sitten päiväkodissa, alakoulussa, yläkoulussa tai yliopistossa, ovat luonnontieteen, kielen tai liikunnanopettajia, voivat integroida ulkoilmakasvatuksen opetussuunnitelmaan.

Luokkahuoneen seinät rajoittavat oppimista, ellei vieraile luonnollisissa ja kulttuuriympäristöissä (Dahlgren & Szczepanski, 2004). On mahdollista tarjota lapsille ympäristöjä neljän seinän ulkopuolella leikkiä ja oppia ulkoilmakasvatuksen avulla. Ensimmäinen askel kasvattajana on ottaa askel ulos luokkahuoneen ovesta säännöllisesti ja usein.

II. ULKOILUKASVATUKSEN HYÖDYT

On tärkeää tietää paitsi mitä ulkoilmakasvatus on ja sen keskeisten periaatteiden hyödyntämisestä - ulkoilmakasvatuksen hyötyjen ymmärtäminen auttaa järjestämään toimintaa ja toteuttamaan sen merkityksen lapsille. Hyödyt voidaan jakaa neljään suureen ryhmään: kognitiivisiin hyötyihin, sosiaalisiin/vuorovaikutuksellisiin hyötyihin, affektiivisiin hyötyihin ja fyysisiin/käyttäytymishyötyihin (Rickinson ym., 2004).

Kognitiiviset hyödyt sisältävät:

- osallistumisen oppimiseen (Maynard & Waters, 2007; Tovey, 2007);
- positiivisen vaikutuksen akateemiseen alaan;
- itseohjautuvan oppimisen, luovuuden ja akateemisen osaamisen kehittämisen, erityisesti jos oppiminen tapahtuu luonnonympäristössä (Kim, 2011);
- oppimisen säätelyn tukemisen (Waite & Pratt 2017).

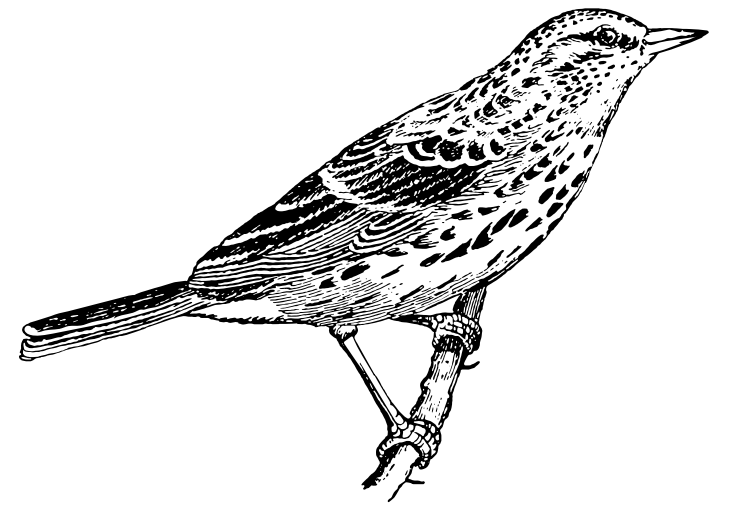
Siten kognitiiviset hyödyt ovat hyötyjä, jotka liittyvät tietoon, akateemisiin tuloksiin, itseohjautuvaan oppimiseen ja ymmärtämiseen.

Sosiaaliset/vuorovaikutukselliset hyödyt ovat:

- positiivinen vaikutus sosiaaliseen alaan;
- valmistautuminen aktiiviseksi kansalaisiksi (mikä helpottaa integroitumista sosiaaliseen ja työelämään) (Torkos & Egerau, 2020);
- yhteistyön, johtajuuden ja ongelmanratkaisutaitojen kehittämisen tukeminen (McArdle, Harrison & Harrison 2013);
- lisääntynyt kommunikaatiokyvykkyys (Loynes, 2002);
- positiivinen vaikutus itsenäisyyden ja päätöksenteon tunteeseen (Humberstone & Stan, 2011);
- koulukiusaamistapausten vähentäminen, ulkona oloa on pidetty vähentävänä tekijänä (Wright et al, 2016);
- ihmisten voimaantumisen ja yhteisen seurustelun edistäminen sekä yhteenkuuluvuuden tunteen vahvistaminen, joka liittyy vihreisiin alueisiin (Maller 2009, Kinger et al 2013, Puhakka 2018).

Näin ollen sosiaalisten/vuorovaikutuksellisten hyötyjen voidaan katsoa liittyvän viestintätaitoihin, itsenäisyyteen, yhteistyöhön ja hyvinvointiin.

Ulkoilmakasvatuksen affektiiviset hyödyt kuvataan seuraavasti:

- positiivinen vaikutus oppilaan kehitykseen, liittyen tunteisiin (Loynes, 2002; Thomas & Harding 2011; McNair 2012), empatiaan (McArdle, Harrison & Harrison 2013), itsetuntoon (Humberstone & Stan, 2011) ja tunteidensäätelyyn (Waite & Pratt, 2017);
- positiivinen vaikutus henkiseen hyvinvointiin (Pretty et al., 2005; Louv, 2005).

Näin ollen affektiiviset hyödyt liittyvät asenteisiin, tunteisiin, itsetuntoon ja itsenäiseen suhteeseen itseensä.

Lopuksi fyysiset/käyttäytymishyödyt ovat seuraavat:

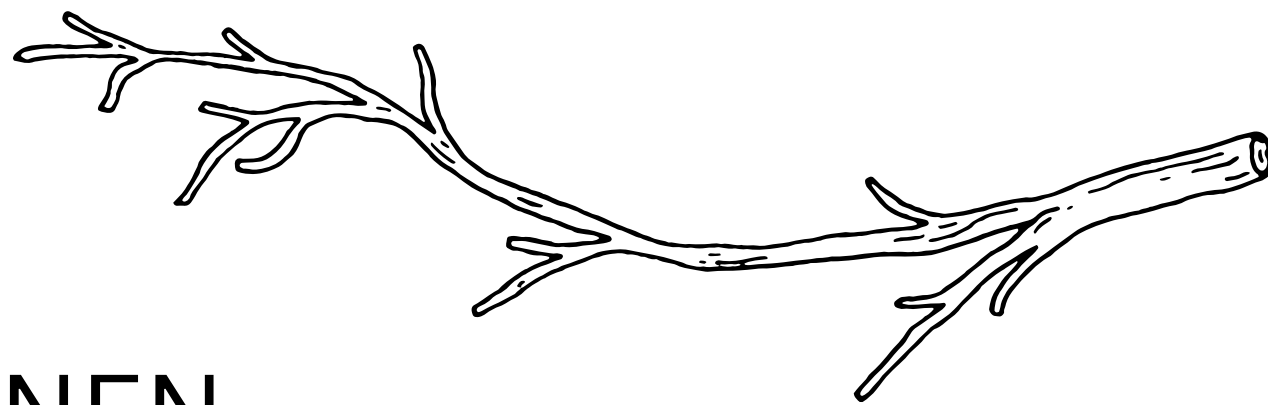
- positiivinen vaikutus terveyteen ja hyvinvointiin lisääntyneen fyysisen aktiivisuuden (Loynes, 2002) ja itsehillinnän (White, 2014) kautta;
- haastetut motoriset taidot ja luodut esteet, jotka kannustavat monipuolisten kehon taitojen harjoittamiseen (Pretty et al., 2005; Louv, 2005).

Näin ollen fyysiset/käyttäytymishyödyt liittyvät kuntoon, toimintoihin ja henkilökohtaiseen käyttäytymiseen.

Kaikkien näiden hyötyjen lisäksi ulkoilmakasvatus liittyy myös alhaisempaan virusten leviämisen riskiin ja mahdollistaa tehokkaan sosiaalisen etäisyyden (Qian, 2021), mikä on erittäin tärkeää virusten ja pandemioiden mahdollisuuksien yhteydessä.

Tärkeimmät kohokohtamme...

SOSIAALINEN VUOROVAIKUTUS

Kun oppilaat työskentelevät ryhmissä, he saavat paremman ymmärryksen ja tiedon. Se kannustaa heitä aloitteellisuuteen ja kehittämään kykyään työskennellä sekä yksilöinä että muiden kanssa. Lapset oppivat suhteista.

YMPÄRISTÖTIETOISUUS

Positiivisten kokemusten kehittäminen luonnossa varhaisessa vaiheessa voi vaikuttaa oppilaiden asenteisiin ja käyttäytymiseen luontoa kohtaan. Lapset käyvät syvällisempiä keskusteluja luonnosta osoittaen suurempaa kunnioitusta luontoa kohtaan, mahdollistaen merkityksellisempiä oppimismahdollisuuksia ympäristöasioista ja kestävyydestä.

KUSTANNUSTEHOKKUUS

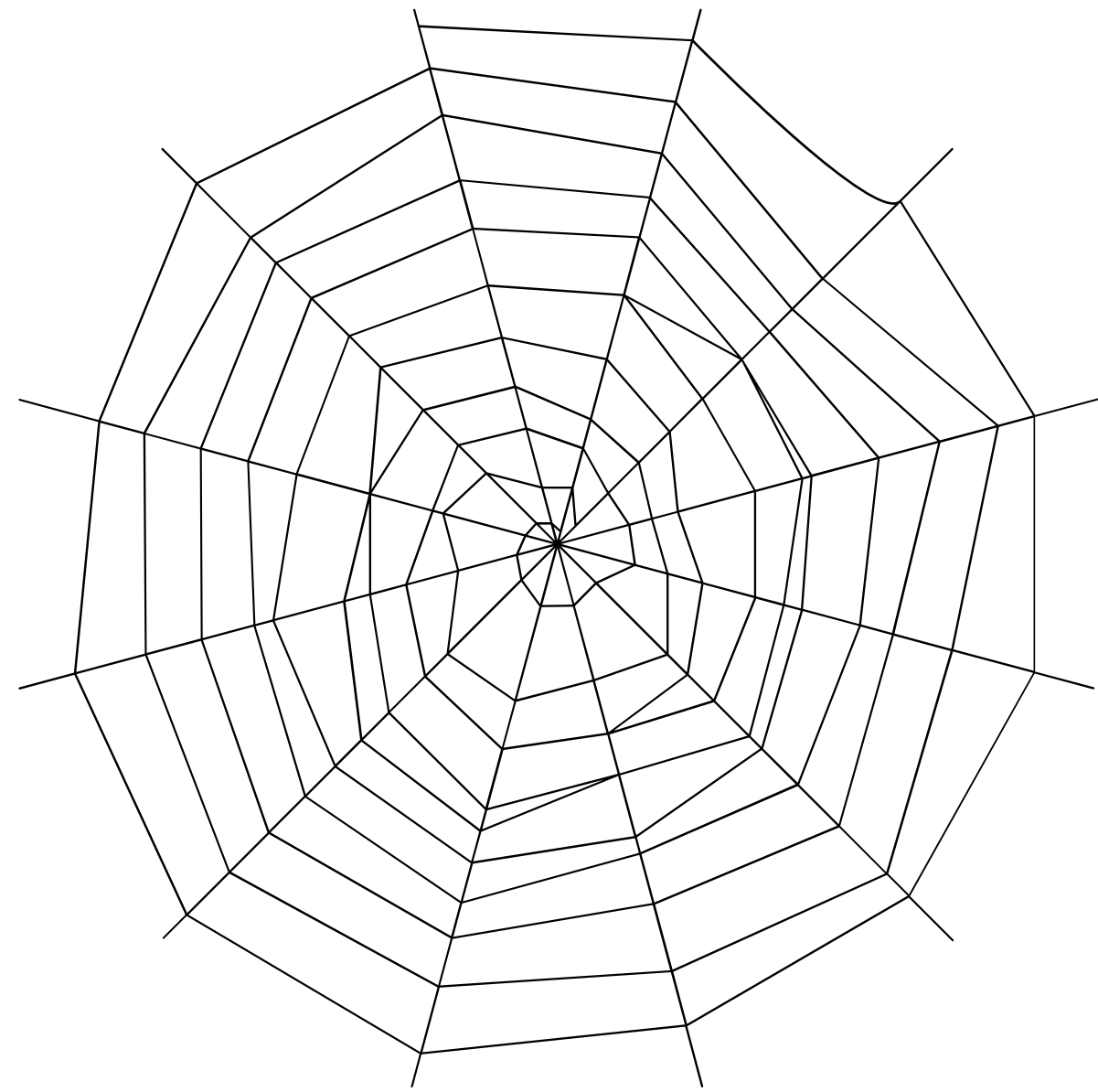
Ulko-opetus ei vaadi erityisiä materiaaleja tai työkaluja. Voit käyttää kaikkea, mikä on lähellä ympäristössä. Se vaatii tietoisuutta luonnon kunnioittamisesta ja asioiden jättämisestä sellaisiksi kuin ne olivat löydettäessä.

MOTIVAATIO

Ulko-opiskelu mahdollistaa oppilaiden tehdä omat valintansa ja päätöksensä kokemalla asioita suoraan. Tunneperäinen kiinnostus lisää keskittymistä ja halua oppia. Se on sama kuin miellyttävänä pitämiemme asioiden huomattavasti parempi muistaminen.

TERVEYS JA HYVINVOINTI

Päivittäiset fyysiset aktiviteetit ovat erittäin tärkeitä oppilaiden terveydelle ja hyvinvoinnille. Monet tutkimukset osoittavat, että lisääntynyt fyysinen aktiivisuus vaikuttaa heidän akateemiseen ja kognitiiviseen suorituskyykyynsä, parempaan koulunkäyntiin ja käyttäytymiseen.

LUOVUUS JA LEIKKI

Nuoret lapset oppivat leikin kautta. Leikki ja luovuus ovat olennaisia elementtejä aktiivisessa oppimisessa, koska he käyttävät koko kehoaan oppiakseen.

TODELLISEN ELÄMÄN SIMULOINTI

Ulkoilmassa opittu kokemus auttaa lapsia ymmärtämään, että mitä he oppivat koulussa, on sovellettavissa muualla todellisissa elämäntilanteissa ollessaan luonnossa, yhteisössä tai luokkahuoneessa.

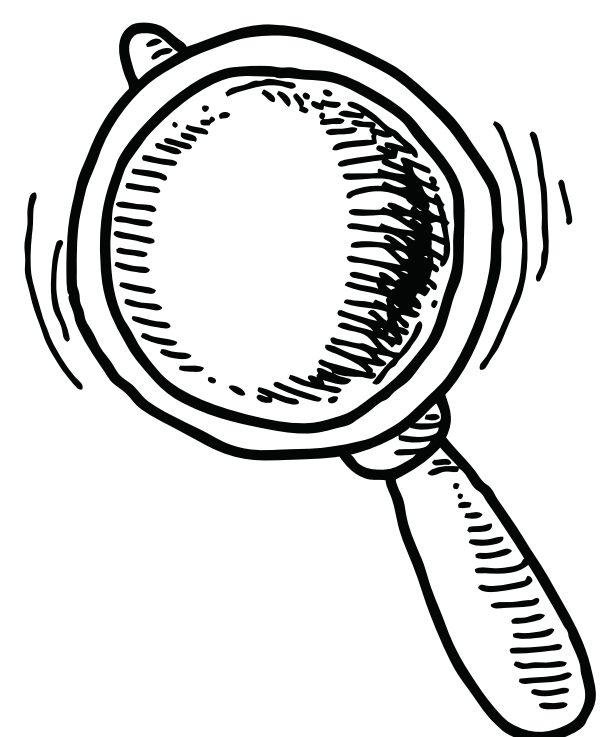

III. AVAINPERIAATTEET

Hyvän ja laadukkaan kokemuksen saavuttamiseksi sekä opettajalle että oppilaille on tärkeää tuntea ulkoilmakasvatuksen avainperiaatteita. Chamile J. Buntingin (2006) mukaan ulkoilmakasvatuksen neljä perusperiaatetta ovat seuraavat:

1. Ensinnäkin se on pääasiassa kokemuksellista. Oppilaiden tulisi olla aktiivisesti osallisena oppimisprosessissa.
2. Toiseksi, siinä tulisi olla jonkinlainen yhteys luontoon. Ihmisinä olemme riippuvaisia siitä selviytymisemme kannalta.
3. Kolmanneksi, ulkoilmakasvatus kannustaa reflektointiin. Tämä voi tapahtua kokemuksen aikana eikä vain sen lopussa. ”Mitä teimme, mitä asioita huomasin, ajattelin tai tunsin?”
4. Neljänneksi, se on tarkoituksellisesti monitieteistä. Siinä voi olla matematiikkaa ja tiedettä, musiikkia ja kieltä sekä taiteita. Esimerkiksi kartan luominen tai sen käyttäminen voidaan linkittää opetussuunnitelmaan taitoina, jotka liittyvät historiaan, maantieteeseen, matematiikkaan, liikuntaan tai taiteeseen. Ulkoilmakasvattaja tietää, että oppilaat ymmärtävät parhaiten, kun he voivat nähdä tai kokea yhteyksiä eri aiheiden välillä.

Näiden neljän periaatteen lisäksi voidaan lisätä viides: **kestävyys**. Käytännössä tämä voi tarkoittaa ekologisen jalanjäljen huomioimista. Kun lähdetään ulos oppilaiden kanssa tai tehdään valmisteluja ulkoilmakasvatusta varten, se on hyväksi paitsi oppilaille ja opettajalle, myös ympäristölle, tehden siitä siten kestäväen käytännön.

IV. ULKOILUKASVATTAJAN ROOLIT

Periaatteiden lisäksi ulkoilmakasvattajalla on myös keskeisiä rooleja. Ulkoilmakasvattaja toimii prosessin fasilitaattorina ja on erittäin hyvä havainnoija. Kasvattaja selvittää oppilaiden tarpeet ja tukee heitä kokonaisvaltaisesti. Ulkoilmakasvattaja ei lähde ulos keskittyen vain tietyn aiheen opettamiseen, vaan myös oppilaiden tuntemiseen, heidän vahvuuksiinsa, heikkouksiinsa, kiinnostuksen kohteisiin, kykyihin, tietämykseen, tunteisiin ja kehitykseen. Kasvatus on myös tasapainoa ajattelun, tunteiden ja toiminnan välillä, mikä tarkoittaa varmistamista, että istunto ei ole pelkästään tiedon syöttöä. Meidän on muistettava, että loppujen lopuksi tärkein tavoite on auttaa oppilasta oppimaan tuntemaan itsensä, tuntemaan olonsa turvalliseksi, rakastetuksi, tukituksi ja tulemaan ihmiseksi. Erilaisissa ympäristöissä kuin pelkästään luokkahuoneessa oleminen mahdollistaa tämän.

Fasilitaattorina ja oppaan roolissa ulkoilmakasvattaja voi myös tasapainottaa istunnon olevan oppilaiden ohjaama tai opettajan ohjaama. Toivottavasti istunto voidaan antaa oppilaiden ohjattavaksi tai opettajan ohjaamaksi, mikä antaa lapsille valtuudet ottaa vastuuta omasta oppimisestaan. On myös tärkeää antaa aikaa oppilaille leikkiä ja tutkia.

Kiireettömyys ja ajan tuoma stressittömyys ovat toinen asia, jota voidaan ottaa huomioon. Ennakkovalmistelujen tekeminen ja ensiapuvarusteiden mukana pitäminen ovat myös välttämättömiä. Ulkoilmakasvattajan on oltava tietoinen siitä, että sää tai ulkoilmaan liittyvät tekijät voivat aiheuttaa muutoksia, ja oltava avoin näkemään tämä muutos oppimismahdollisuutena sekä olemaan ongelmanratkaisija / ratkaisun etsijä. Ulkona oleminen vaatii kasvattajalta sopeutumista ja joustavuutta erilaisiin tilanteisiin. Oppilaat voivat myös esittää ratkaisuja, mikä tekee oppimismatkasta miellyttävän.

Toisena edellytyksenä on antaa oppilaiden ottaa riskejä ja antaa heille mahdollisuus tehdä arviointi itse. Varmistaen, että kaikki oppilaat voivat ilmaista itseään ja pitämällä mielessä, että opettaja ei aina ole se, joka johtaa tai puhuu, on pätevä sekä luokkahuoneessa että ulkona. Hyvä kuuntelija oleminen ja tilan pitäminen oppilaille on arvokasta, kun luodaan yhteistä oppimisympäristöä. Lopuksi kaikissa vaiheissa kestävät käytännöt ja "jälkiä jättämättä" -periaatteen noudattaminen on myös tärkeää: Jätä paikka sellaiseksi kuin sen löysit tai jopa paremmaksi. Tähän opettaja voi tehdä sopimuksia yhdessä oppilaiden kanssa siitä, miten vuorovaikutetaan luonnon kanssa, varmistaen, ettei eläimille ja kasveille aiheudu vahinkoa. Esimerkiksi jos he ovat löytäneet kiven, he voivat laittaa sen takaisin siihen, mistä sen löysivät tai poimia asioita vain maasta.

V. 5 DIDAKTISTA KYSYMYSTÄ

Ulkoilmakasvatuksessa opettaja voi kysyä itseltään viittä didaktista kysymystä suunnitellessaan ulkona tapahtuvaa istuntoa: **Mitä, Missä, Milloin, Miten ja Miksi?**

Mitä?

Mitä ulkoilmakasvattaja tekee lasten kanssa ulkona? Mitkä ovat tarvittavat ennakkovalmistelut? Voit kuvata suunnitelmasi täällä ja jopa antaa teemalle nimen, esimerkiksi "Aarrejahti metsässä." Tämä saattaa vaatia hieman suunnittelua ja yhteyden löytämistä opetussuunnitelmaan.

Missä?

Kasvattajan tulisi ajatella sijaintia etukäteen. Ulkona liikkumiseen on monia mahdollisuuksia, joten istunto voi tapahtua metsässä, merenrannalla, niityllä, puutarhassa, koulun leikkikentällä, luontokeskuksessa, ulkomuseossa tai järven rannalla. Riippuen paikallisesta maantieteestä ja siitä, mikä on lähellä koulua, voi olla monenlaisia paikkoja, joihin voi mennä. Kävelen paikalle pääseminen voi olla ensimmäisiä askelia valittaessa paikkaa ulkoilmakasvatusta varten.

Milloin?

Mikä vuodenaika on kyseessä ja mihin aikaan päivästä? Onko tarpeeksi varjoa, jos on kevät tai lämmin ilmasto? Onko aamuvorhainen talvipäivä? Jokaista istuntoa ei voi tehdä joka vuodenaikaan, joten etukäteen pohdinta voi auttaa kasvattajaa. Esimerkiksi työkalujen käyttäminen, kuten sahan, ulkona talvella voi olla haastavaa käsille, jos on liian kylmää tai sateista. Joskus opettaja voi valita ajan tekemällä yhteisen oppitunnin toisen opettajan kanssa, joten sen sijaan, että se olisi 45 minuuttia, se voi olla 90 minuuttia, kun sekä englannin että matematiikan opettaja päättävät opettaa yhdessä.

Miten?

Tällä kysymyksellä opettaja voi suunnitella istunnon 3, 4 tai 5 hengen ryhmiin sekä päättää, tekeekö oppilas tehtävän yksin vai pareittain. Kasvattaja voi päättää istunnon kulusta, esimerkiksi "Alussa aloitamme suurena ympyränä, sitten oppilaat valitsevat parin ja tekevät tehtävän pareittain. Heillä on palauteryhmä ja myöhemmin aikaa tutkia ja leikkiä".

Ulkona ei ole pulpettia tai tuolia, jotka kertoisivat oppilaille, missä istua tai seisoa. Chamile Buntingin (2006) mukaan kolme perusopetusmuodostusta opiskelijoille auttaa kommunikaatiota ollessaan ulkona.

- **Ympyrä:** Ympyrä on ihanteellinen asetelma luokkakeskusteluun. Opettajien tulisi seistä osana ympyrää eikä seistä ympyrän sisällä selkä oppilaisiin päin.
- **Puoliympyrä:** Tämä asetelma antaa enemmän tilaa esittelyihin. Opettaja tai oppilas voi seistä aukolla.
- **Pienryhmät:** Kolmas asetelma jakaa luokan pieniin ryhmiin ja hajauttaa ne määritellyn alueeseen.

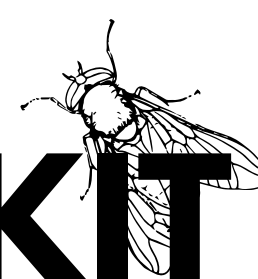
Ensimmäiset kaksi asetelmaa ovat parhaita, kun koko luokan on osallistuttava keskusteluun, ja pienryhmät ovat parhaita, kun opettajan ei tarvitse antaa ohjeita kaikille samanaikaisesti. Riippumatta siitä, onko kyse yhteisten sopimusten luomisesta, keskustelusta tai ajatusten, ideoiden ja tunteiden jakamisesta, kun koko luokka on ympyrässä, jokainen on tasa-arvoinen ja he voivat nähdä/tuntea/kuulla toisensa.

Lisäksi istunnon toteutustapaa harkittaessa voit pohtia, onko se oppilaiden ohjaama vai ei. Onko kasvattaja se, joka johtaa vai voivatko lapset tutkia ja johtaa istuntoa. On tärkeää, että tasapaino säilyy ja että lasten ajatukset, tunteet ja kiinnostuksenkohteet tulevat myös nähdyiksi ja kuulluiksi.

Miksi?

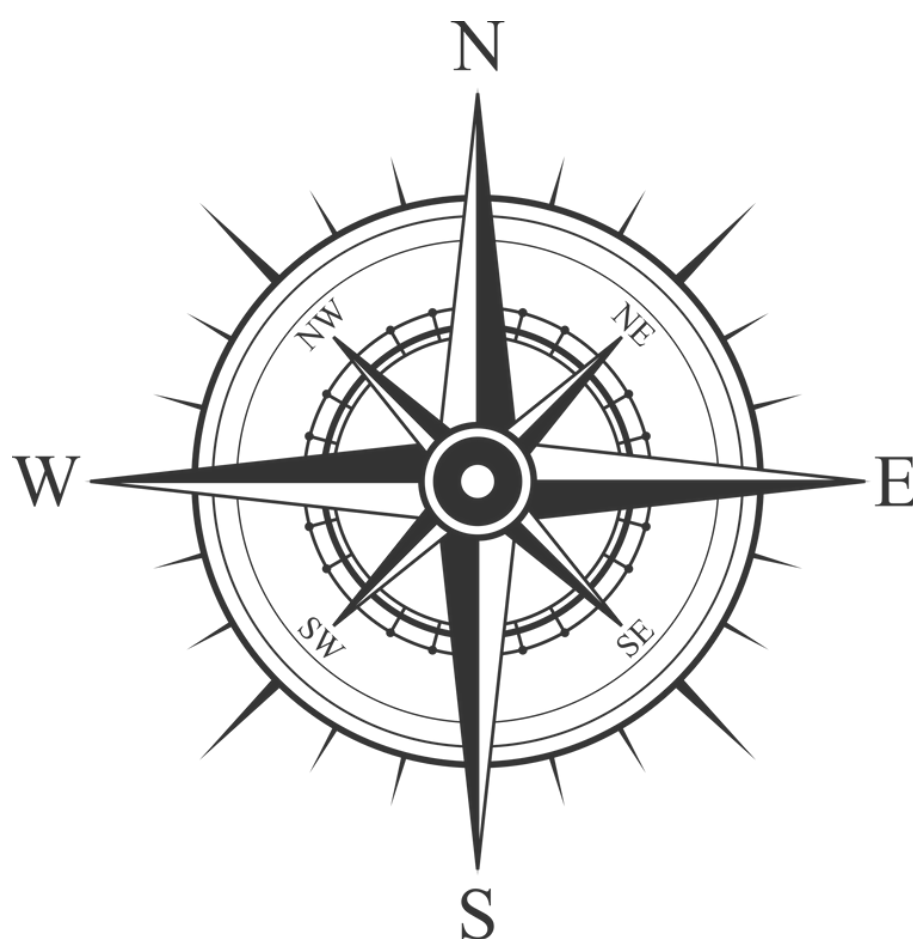
Mikä on ulkoilmaistunnon tarkoitus? Mitä taitoja lapset oppivat? On hyvä muistaa, että opettajien ei tarvitse opettaa vain sisältöä oppilaille. Tieto ulkona olemisen hyödyistä ja kuinka ulkoilmaopetus tukee lasten kokonaisvaltaista kehitystä voi ohjata opettajaa. Pohdinta kysymyksestä "miksi" auttaa näkemään yhteyden opetussuunnitelmaan sekä lapsiin.

VI. KÄYTÄNNÖN VINKIT

Sijainti

Ulko-opetuksessa on tärkeää käydä valitussa paikassa säännöllisesti, joten esimerkiksi koulun puutarhan kaltaisessa ulkotilassa tulisi vierailla niin usein kuin mahdollista ja myös vuodenajoittain. Voit aloittaa hitaasti valitsemalla ensin yhden paikan ja menemällä lasten kanssa sinne. Kun tunnet olevasi kokeneempi, voit alkaa lisätä uusia paikkoja, joissa käydä säännöllisesti. Kertakäynti kuukaudessa ei valitettavasti riitä, ja tutkimukset ovat osoittaneet, että luontoon on mentävä vähintään 5 peräkkäisenä viikkona saadakseen hyötyjä (Činčera & Holec, 2016, Amus 2022). Siksi viikoittaisen käynnin luonnossa 1-3 tunnin ajan vähintään 5 viikon ajan jälkeen huomaat todennäköisesti eron lapsissa. Muutos on paljon selvempi vuoden jälkeen.

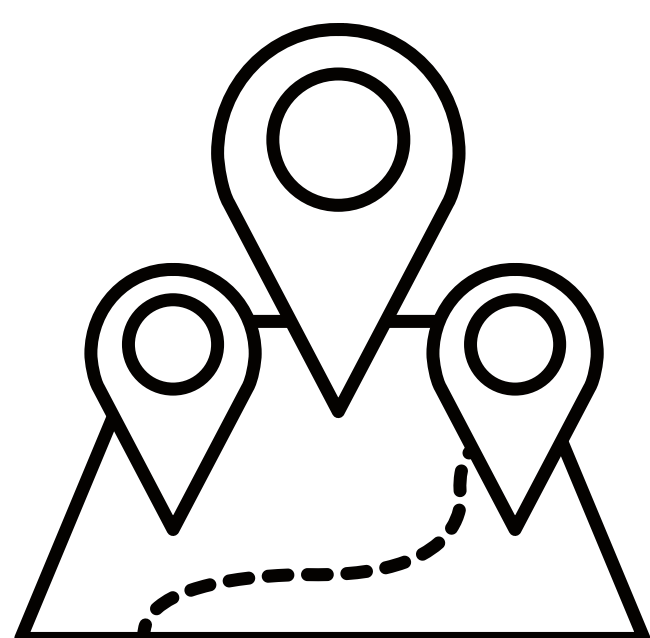

Paikkaa valitessa on tärkeää ottaa huomioon tiettyjä asioita korkealaatuisen kokemuksen saamiseksi, koska ”vain ulos meneminen” ei välttämättä riitä. Melutaso siellä, missä istut lasten kanssa, onko liikennettä liikaa, kuuletko heidät ja voivatko he kuulla sinut, onko riittävästi tilaa liikkumiseen, tarvitsetko biodiversiteettiä luonnonympäristöön vai riittääkö lähellä oleva puisto kaupungissa vastaamaan lasten ja istunnon tarpeisiin?

Muita pohdittavia kysymyksiä voivat olla etäisyys: Onko paikka kävelymatkan päässä? Kestääkö julkisilla liikennevälineillä yli 30 minuuttia päästä sinne, ja jos kyllä, voitko löytää lähempänä sijaitsevan kohteen?

Valitun paikan on hyvä olla lähellä kävelymatkan päässä, jolloin siellä voidaan käydä säännöllisesti ja usein. ”Säännöllisesti” tarkoittaa tässä yhteydessä joka viikko. Jos koulusi lähellä on esimerkiksi metsä tai puisto, voit mennä sinne kerran, kolme kertaa viikossa tai jopa joka päivä.

Luonnonympäristöissä käymisen on osoitettu olevan hyväksi psykologialle ja mitä vihreämpi ja monimuotoisempi ympäristö, sitä myönteisempiä vaikutukset ovat (Fuller et al., 2007, Amus 2022). Jos sinulla on muutama vaihtoehto, kuten metsiä, jotka ovat lähellä koulua, voit tehdä ”ulkokartan” ja merkitä sen yhdessä kollegoidesi kanssa, jotta kaikki tietävät vierailupaikkanne. Voit päättää, mikä ikäryhmä menee yhdessä minnekin ja tehdä yhteisen sopimuksen (Koulumetsäopas, 2014). Nämä paikat voivat olla yksityiskohtaisia, mukaan lukien tarkat ja itse ennalta määrittelemäsi paikat metsässä, tai vain kartalla olevat merkit lähellä olevasta puistosta, museosta, galleriasta tai maatilasta riippuen siitä, mikä on lähellä koulua.

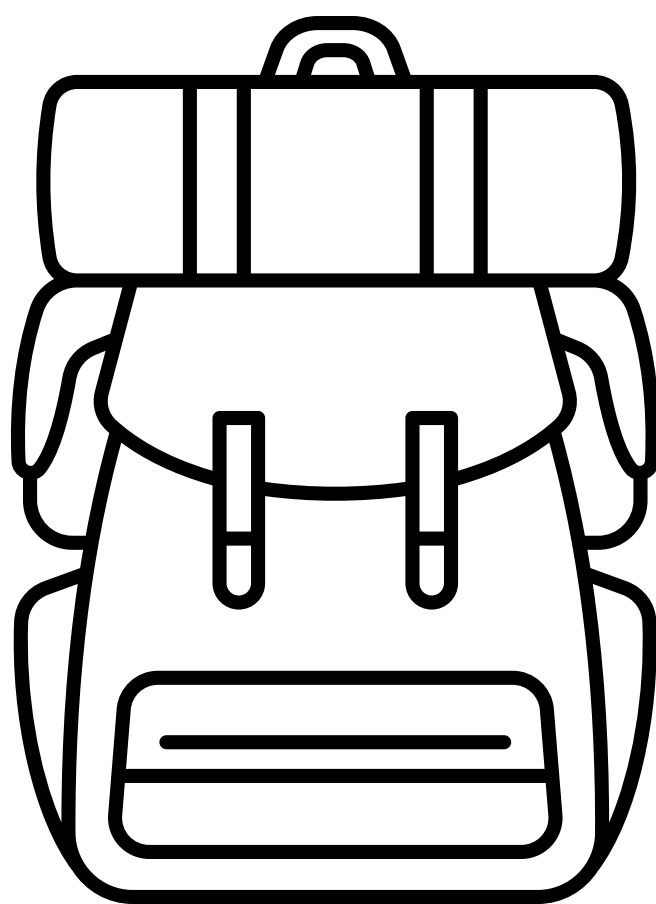
Ennen lopullisen päätöksen tekemistä ja lasten kohteeseen viemistä on myös hyvä tehdä riskien ja hyötyjen arviointi etukäteen ja oppia tuntemaan kasvi- ja eläinlajisto. Jos paikassa ei ole riskejä, harkitse ehkä uutta paikkaa. Riskialtis leikki on tärkeää lasten kehityksen kannalta, joten paikan valitseminen, jossa ei ole mahdollisuutta kiipeilyyn, kompastumiseen tai huolehtimiseen paikallisesta kasvi- ja eläimistöstä, vie pois mahdollisuuden lasten arvioida riskejä itse ja olla joustava. Niin kauan kuin kasvattajalla on ensiaputarvikkeet, valittu paikka ei sisällä vaarallisia elementtejä ja samanaikaisesti sisältää joitain riskejä, se on hyödyllistä lapsille.

Myrkyllisten kasvien kohdalla on hyvä tietää ja olla valmistautunut tällaisiin mahdollisiin tilanteisiin. Siksi ensiapupakkaus on välttämätön ja yksi ensimmäisistä asioista, joita kasvattajalta täytyy löytyä. Myös paikkaa valitessa on hyvä selvittää etukäteen, mikä on lähimmän sairaalan etäisyys hätätilanteessa. On myös tarpeen tehdä hätäsuunnitelma yhdessä kollegan kanssa ja keskustella siitä, kuka soittaa puhelun, antaa ensiapua ja kuka huolehtii lasten turvallisuudesta. Tieto ei ole tarkoitettu luomaan stressiä tai pelkoa opettajalle vaan päinvastoin voimaannuttamaan, koska he tuntevat olevansa paremmin valmistautuneita ja tietävät mitä tehdä. Lasten allergiat, lääkitys ja erityisruokavaliot ovat myös tarpeen tietää, ja tätä varten vanhemmille voidaan vuoden alussa antaa täytettäväksi lupalappuja, jotka ovat tapa saada tietoa oppilaasta.

Vanhempien viestintä ja yhteistyö on myös ratkaisevan tärkeää pitkille retkille eikä vain lyhyille. Vanhempainilta kouluvuoden alussa ja heille kertominen ulko-opetuksen luonteesta, sen hyödyistä, millaisia vaatteita oppilaiden tulee käyttää ja mitä heidän tulee tuoda kouluun helpottavat koko kouluvuotta. Vanhempien informoiminen siitä, että opettajalla on ensiaputaitoja ja kertominen riskileikkien ja ulko-opetuksen eduista vähentää vanhempien mahdollisia huolia.

Yhteistyö oppilaiden kanssa kohteeseen mennessä on myös elintärkeää, kun olet valinnut sijainnin. Yhdessä oppilaiden kanssa voit tehdä yhteisiä sopimuksia siitä, miten vuorovaikutatte ympäristön kanssa. Sen sijaan, että keskityttäisiin pelkästään riskeihin ja pelon luomiseen, voit istua piirissä ja keskustella lyhyesti siitä, mitä asioita he voivat tehdä. Esimerkiksi, maasta löytyvien esineiden kerääminen on ok tai jos siellä on sieniä, niitä voi koskettaa. Yhteisiä sopimuksia voidaan tehdä myös siitä, miten kokoonnutaan yhteen, esimerkiksi valitsemalla eläimen ääni, josta olette kaikki samaa mieltä (esimerkiksi huuhkajan huhuilu) merkinä paluusta piiriin. Jälkiä jättämättä -periaatteesta on myös hyvä muistuttaa, jotta paikka löytyy seuraavalla kerralla hyvässä kunnossa.

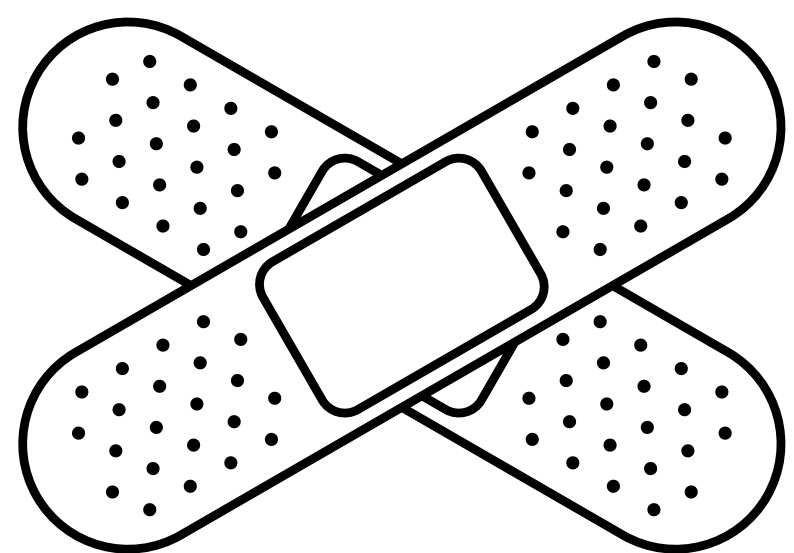

Varusteet

Lause "*Vähemmän on enemmän*" pätee myös ulko-opetuksessa. Opettajien ei tarvitse viedä paljon materiaaleja luokasta ulos. Heidän ei myöskään tarvitse kantaa paljon tavaroita mukanaan. Yksi asia, jonka opettajat voivat tehdä vuoden alussa, on päättää paikasta ulko-opetusmateriaalien säilyttämiseksi. Tämä voi olla sisätiloissa oleva huone tai opettajanhuone, johon opettajilla on helppo pääsy, jos jotkin varusteet ovat yhteiskäytössä. Jos koululla on mahdollisuus "ulkohuoneeseen" leikkikentällä ja tavaroiden säilyttämiseen siellä avaimen avulla, tämä on myös käytännöllinen tapa.

Varusteita, joita alakoulun opettaja saattaa tarvita opettaessaan ulkona, voivat olla:

- Reppu (toiminnan mukaan tämä voi vaihdella 30 litrasta 50 litraan)
- Sadesuoja repulle
- Valkokangas asioiden esittämiseen tai luonnonmateriaalien keräämiseen
- Köysi kiipeilyä tai keinumista varten
- Pressu suojaksi sateelta tai tuulelta (ryhmän koosta riippuen kevyt 3x4 kokoinen voi olla ihanteellinen)
- Suurennuslaseja
- Paperilautaset oppilaiden kirjoittamista tai muistiinpanojen ottamista varten
- Naru
- Tunnistuskortit (eläimet, kasvit, puut, linnut, sienet...)
- Pienet taskukirjat paikallisesta eläimistöstä/kasvistosta
- Lisäkäsineet ja ylimääräiset sukat
- Ulkovaatteet
- Ensiapulaukku

- Jääpussi kuivalla maalla tapahtuvaan ensiapuun. Lämpöpussi vesillä tapahtuvaan ensiapuun. Miellään kestäviä vaihtoehtoja, ei kertakäyttöisiä.
- Joitain työkaluja kuten kannettava saha, veitsi, parit sakset tai pihdit
- Ötökkälaatikko
- Seuloja vesiympäristöihin (esim. sammakon pyydystämiseen ja vapauttamiseen)
- Kannettava vesikanisteri
- Biohajoava, ympäristöystävällinen saippua
- Istumatyyny(t). Jokainen oppilas voi tuoda oman henkilökohtaisen tai koululla voi olla tyynyjä, joita oppilaat voivat lainata.
- Pieniä kangaskasseja aktiviteetteja varten. Opettaja voi laittaa niihin kortteja tai luonnonmateriaaleja käytettäväksi ulko-opetuksessa. Tarvittaessa voidaan käyttää myös koria tähän tarkoitukseen, vaikka kangaskassojen kantaminen repussa ja molempien käsien vapauttaminen voisi olla helpompaa.
- Pieni jätesäkki ja mahdollisuuksien mukaan roskapihdit. Taitettavia ja kevyitä malleja on saatavilla.

Jos opettajan tarvitsee luoda materiaalia luokalle ja päättää laminoimisesta, on hyvä miettiä, onko kyseessä kertakäyttöinen toiminto vai tullaanko materiaaleja tai kortteja käyttämään uudelleen. Kestävyyden näkökulmasta on hyvä olla tietoinen käytetystä muovista. Jos ne ovat materiaaleja pitkäaikaiseen käyttöön ja niitä käytetään monesti myös muiden kollegojen toimesta, opettajat voivat yhdessä harkita, laminoivatko vai tulostavatko asiat. Kun ostat tai vastaanotat varusteita koulullesi, on hyvä, jos ne ovat mieluiten paikallisia, käytettyjä ja/tai laadukkaita. Jotta varusteita voidaan käyttää pitkällä aikavälillä, muista, että ylläpito tekee niistä kestävämpiä.

Vaatetus

"Ei ole huonoa säätä - on vain huonoja vaatteita"

Tämä on jokaisen luonnonystävän motto. Oikeiden vaatteiden ja kenkien valitseminen luontoon on erittäin tärkeää.

Siitä riippumatta, kuinka paljon aikaa suunnittelet viettäväsi ulkona, lämmin villapaita ja tuulenpitävä takki auttavat suojaamaan oppilaita tuulelta, ja hyvät kengät auttavat ehkäisemään jopa pieniä vammoja. Jos valitset oikeat vaatteet, et ylikuumene talvella etkä ylikuumene kesällä, ja odottamaton syys- tai kevätsade muuttuu pian seikkailuksi eikä syyksi palata kotiin.

Talvi

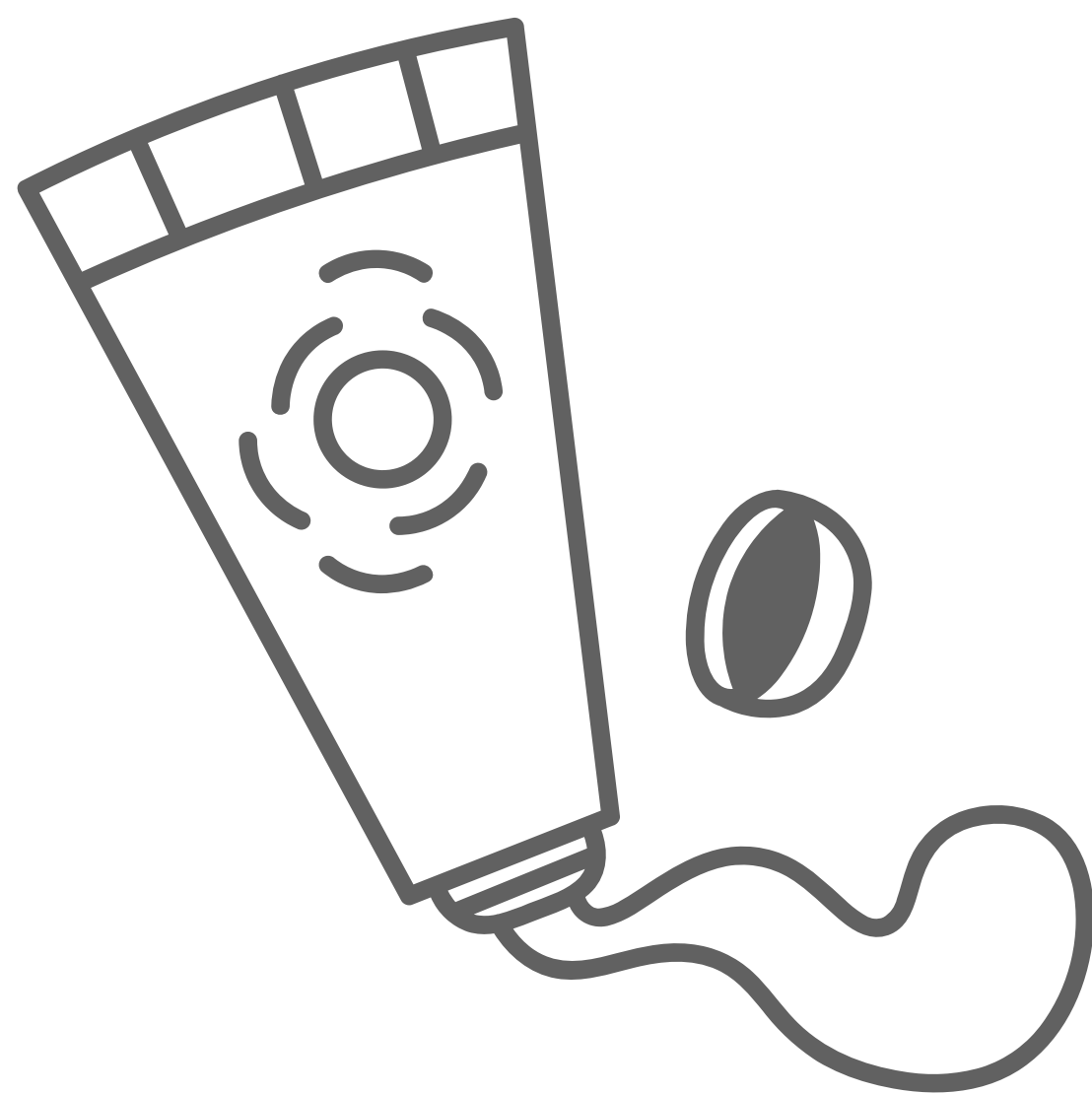
Vältä raskaita puuvillavaatteita, paksuja neulottuja huiveja ja painavia hattuja. Aktiivisempien aktiviteettien aikana puuvilla haihduttaa kosteutta erittäin hitaasti eikä myöskään eristä lämpöä hyvin. Toisin sanoen muodostuu heikko lämpöpainosuhte. Kun on kyse ihon kanssa kosketuksessa olevasta ensimmäisestä vaatekerroksesta, kannattaa luottaa merinovillaan ja polyesterittomaan materiaaliin. Tämä pätee päästä varpaisiin, joten pään, käsien ja jalkojen lämpimänä pitäminen villalla tekee kokemuksesta paremman. Jos lumi heijastaa aurinkoa, aurinkolaseja voi käyttää myös. Talvella kerrospukeutuminen on avainasemassa.

Kevät

Sää alkaa lämmitä keväällä, ja samaan aikaan auringonsäteet eivät vielä lämmitä niin paljon, joten on tärkeää olla lämpimiä vaatteita. Punkit myös heräävät keväällä, joten on parempi pukeutua pitkähihaiseen puseroon, housuihin, jotka voi tunkea sukkiin, eikä unohtaa muistuttaa lapsia ja vanhempia tarkistamaan punkit luonnosta palaamisen jälkeen.

Kesä

On erityisen tärkeää olla ylikuumenematta kesällä, joten hattu on välttämätön. Myös aurinkoon aiotessa on suositeltavaa käyttää aurinkovoidetta ja pukeutua väljiin, kevyisiin kangasvaatteisiin.

Syksy

Sekä talvella että erityisesti syksyllä voi sataa, joten on tärkeää olla vedenpitävä takki, housut ja saappaat.

Kesto ja ryhmän koko

Ulkoiluistunnon keston olisi ideaalisesti oltava vähintään yksi tunti, ja mitä pidemmäksi se voidaan järjestää, sitä parempi. On ymmärrettävää, että opettajilla on 45 minuutin istuntoja luokkansa kanssa koulussa eikä pidempiin ehkä ole mahdollisuutta, joten yksi mahdollinen ratkaisu on yhdistää kaksi 45 minuutin luentoa pidentämällä istunnon kestoa järjestämällä ns. blokkitunti. Olisi hyödyllistä järjestää henkilökunnan kokous ulko-opetuksesta vuoden alussa tai ennen koulun alkua. On tärkeää saada tukea johtajalta ja yhteinen kieli kaikkien koulun opettajien kanssa. Myös muiden opettajien tuesta voi syntyä mahdollisuuden yhteistyöhön ja blokkituntien järjestämiseen. Ennakoon pidetty kokous voi myös mahdollistaa vuoden suunnittelun etukäteen ja estää väärinkäsityksiä tai sekaannuksia siitä, miksi menette ulos ja kuinka pitkäksi aikaa. Luokanopettajana voit päättää, että perjantait ovat metsäpäiviä ja järjestää jopa lisäapua ryhmäsi matkalle. Avustajana voi toimia toinen opettaja, vanhempi tai harjoittelija riippuen maasi säännöksistä.

Kun on kyse aikuisten ja lasten suhteesta, jokaisella koululla, alueella ja maalla voi olla omat määräyksensä. Yleisesti ottaen poistuttaessa koulun tiloista peukalosääntönä on, että ainakin yksi aikuinen avustaa ja auttaa, jos tilanteessa tapahtuu jotain ja heidän olisi toimittava hätäsuunnitelman mukaisesti. Esimerkiksi jos sinulla on 15 oppilasta ja kaksi aikuista, se mahdollistaa opettajille sekä oppilaille korkealaatuisen ulkoilukokemuksen oppimisen, leikin, ryhmätyön ja kommunikoinnin näkökulmasta.

Sopiva suhdeluku

(Simon Beamesin ym. (2012))

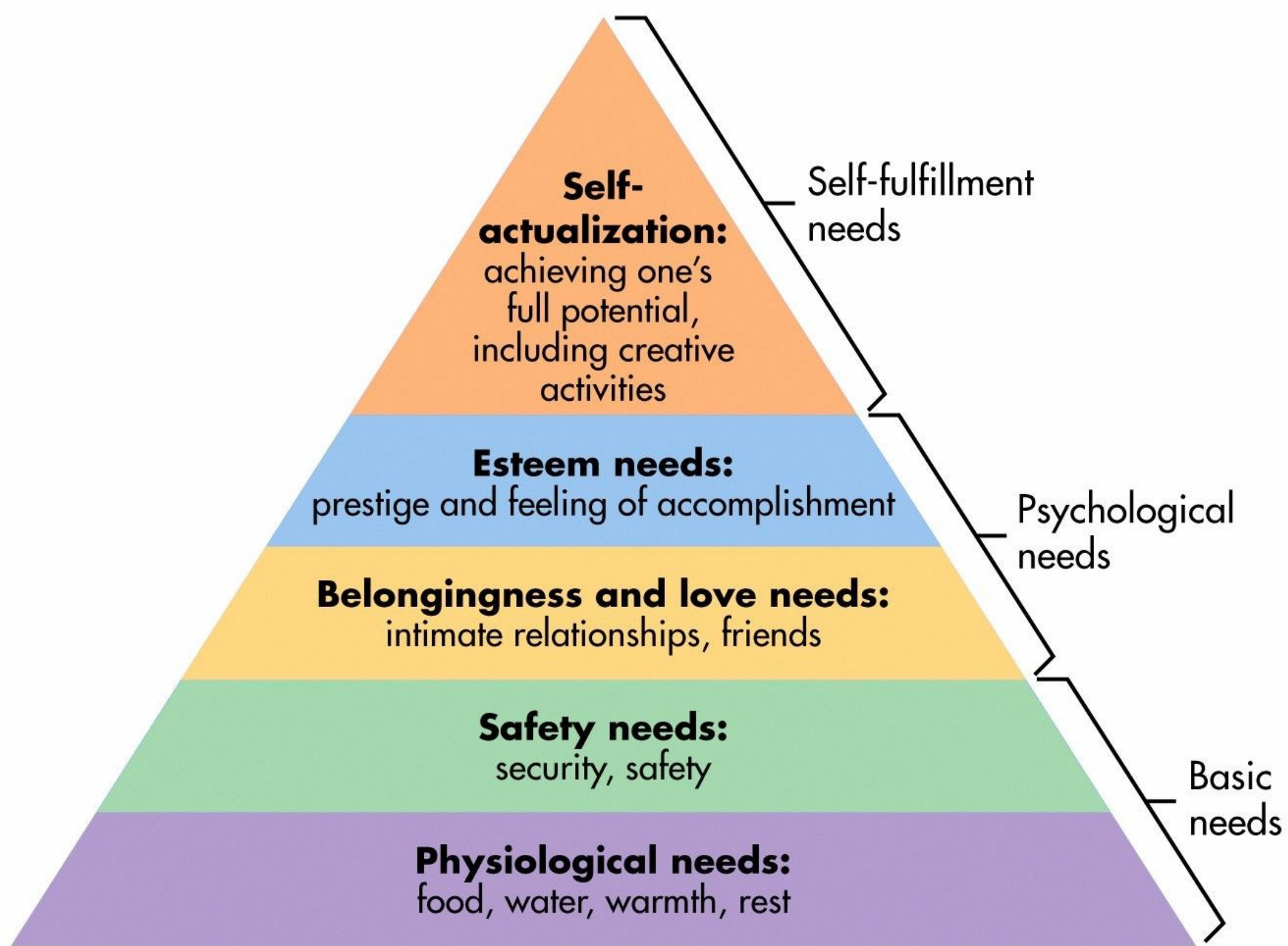
- ryhmän iästä ja kyvyistä
- ryhmän 'luotettavuudesta'
- lisätukea tai lääketieteellistä apua tarvitsevien oppilaiden määrästä
- toimintojen/retkien luonteesta
- valvovien aikuisten kokemuksesta ryhmän ohjaamisessa muussa ympäristössä
- kohteen luonteesta ja siitä, liittyykö toiminta liikkumiseen eri paikoissa.

Perustarpeista huolehtiminen

Maslow'n tunnistama hierarkia keskittyi ihmiskehoon, ja turvallisuuden, suojelun, rakkauden ja arvostuksen tarpeet on täytettävä ennen kuin ihmiset voivat tavoitella täyttymystä (Pound, 2008). Maslow'n mukaan perustarpeet, kuten ruoka, vesi, lämpö ja lepo, ovat ihmisen perustan muodostavia tekijöitä. Tämä pätee myös ulkona, joten kun opettaja ja oppilas ovat ulkona, on tärkeää, että he eivät tunne nälkää (he voivat ottaa mukaan pienen välipalan, kuten hedelmän tai voileivän), heidän

ruumiinlämpönsä ei ole vaarassa (heillä on päällään sopivat vaatteet, jopa ylimääräisiä, tai jos on kuuma, heille tarjotaan varjoa), he eivät ole kuivuneita (heillä on mukanaan termospulloja vettä) ja heillä on mahdollisuus levätä (tarjotaan ei pelkästään toimintaa vaan myös paikkoja vain olemiseen, tätä voi tehdä jopa riippumattojen avulla). Kun perustarpeet on täytetty, ulkona oleskelu on vieläkin nautittavampaa.

Arviointi

Vaikka opettajan reflektointi saattaa tapahtua luonnollisesti koko istunnon ajan, on tärkeää, että sekä opettaja että oppilaat refleктоivat kokemuksiaan myös istunnon lopussa.

Tässä muutamia reflektiokysymyksiä, jotka voidaan esittää loppupiiirissä. Opettaja voi esittää 1-2 niistä riippuen siitä, mitä he ovat tehneet ulkoistunnon aikana:

- *Mikä oli sinulle paras hetki?*
- *Mitä nautit eniten täällä tekemisestä?*
- *Mitä haluaisit tehdä uudelleen?*
- *Miltä sinusta tuntui ajastamme... (puistossa, metsässä, puutarhassa...)?*
- *Mikä oli lempitoimintasi ja miksi?*
- *Miten tämä toiminta sai sinut tuntemaan?*
- *Onko jotain, mitä haluaisit tehdä ensi kerralla kun tulemme tänne?*

Itsearviointi opettajalle:

- *Mikä sujui hyvin, mitä voisi tehdä paremmin?*
- *Mihin oppilaat inspiroituivat?*

VII. MUITA LÄHTEITÄ

Voit tutustua myös seuraaviin verkkosivuihin, mikäli olet kiinnostunut oppimaan lisää peruskoulujen ulkoilmakasvatuksesta:

- **Creative Star Learning** <https://creativestarlearning.co.uk/> Tällä sivutolla on käytännönläheisiä ideoita ulkona tapahtuvaan oppimiseen ja leikkimiseen. Ne on kirjoitettu tai kuratoitu Juliet Robertsonin toimesta – entisen opetuskonsultin, joka on erikoistunut ulkona oppimiseen ja leikkimiseen.
- **Institute of Outdoor Learning** <https://www.outdoor-learning-research.org/> He kannattavat tehokasta ulkona oppimista ja ovat kehittäneet tutkimuskeskuksia sekä sivun tiedolle ja linkeille.
- **Children and Nature Network** <https://research.childrenandnature.org/research/> Tällä sivustolla on tiivistelmiä kansainvälisestä tutkimuksesta luonnon vaikutuksista lapsiin. Se on yksi selkeimmistä ja saavutettavimmista verkkokokoelmista.
- **Outdoor Teaching** <https://www.outdoorteaching.com/en/> Tältä sivustolta löytyvät kirjat sisältävät aktiviteetteja, jotka on tarkoitettu oppilaille esikouluikäisistä peruskoulun yhdeksäsluokkalaisiin asti.
- **Active Reviewing** <https://reviewing.co.uk/reviews/outdoor-education.htm> Verkkosivusto sisältää Rogert Greenawayn, kokeilevan ja fasilitoivan oppimisen asiantuntijan, jakamia kirjoja ja arvosteluita ulkona oppimiseen ja tutkimukseen liittyen. Hänellä on hyvin kattava lista lähteitä arvostelusivustollaan.

VIII. LÄHTEET

- LÄHTEET

-
- 1) Amus G, (2022) Çık Dışarıya Oynayalım: Doğa Pedagojisine Doğru Bir Öğrenme Yolculuğu-Come out and play, a learning journey towards nature pedagogy. Turkey: Epsilon Publishing.
- 2) Beames, S., Higgins, P., & Nicol, R. (2012). Learning outside the classroom: Theory and guidelines for practice. Routledge
- 3) Bunting, C.J. (2006). Interdisciplinary teaching through outdoor education. Champaign, IL: Human Kinetics. 243 pages, ISBN: 0-7360-5502-9
- 4) Csikszentmihalyi, M. (1990). Flow: The Psychology of Optimal Experience.
- 5) Činčera, Jan & Holec, Jakub. (2016). Terénní výuka ve formálním vzdělávání. Envigogika. 11. 0-20. 10.14712/18023061.533.
- 6) Dahlgren, L.-O., & Szczepanski, A. (1998). Outdoor education—Literary education and sensory experience. An attempt at defining the identity of outdoor education. Kisa, Sweden: Kinda Education Center.
- 7) Dahlgren, L.-O., & Szczepanski, A. (2004). Rum för lärande—Några reflexioner om utomhusdidaktikens särart [Room for learning—Some reflections on the distinctive nature of outdoor didactics]. In I. Lundegård, P.-O. Wickman, & A. Wohlin (Eds.), Utomhusdidaktik (pp. 9–23). Lund: Studentlitteratur
- 8) Humberstone, B. & Stan, I. (2011): Outdoor learning: primary pupils' experiences and teachers' interaction in outdoor learning. Education 3-13: International Journal of Primary, Elementary and Early Years Education, 39, 529-540. doi: 10.1080/03004279.2010.487837
- 9) Kim, K. H. (2011). The Creativity Crisis: The Decrease in Creative Thinking Scores on the Torrance Tests of Creative Thinking, Creativity Research Journal, 23(4), 285-295
- 10) Koulumetsäopas, Suomen luonnonsuojeluliitto ry 2014, 20.
- 11) Loynes, C. H. (2002). The generative paradigm. Journal of Adventure Education and Outdoor Learning, 2(2). 113-125. <https://doi.org/10.1080/14729670285200221>
- 12) Louv, R. (2005). Last child in the woods: Saving our children from nature-deficit disorder. Chapel Hill, NC: Algonquin.
- 13) Malone, K. and Waite, S. (2016) Student Outcomes and Natural Schooling. Plymouth: Plymouth University. Available online: <http://www.plymouth.ac.uk/research/oelres-net>
- 1) Maynard, T., and J. Waters. 2007. Learning in the outdoor environment: A missed opportunity? Early Years: An International Journal of Research and Development 27, no. 3: 255–65.
- 2) McArdle, K., T. Harrison, and D. Harrison. 2013. “Does a Nurturing Approach That Uses Outdoor Play Environment Build Resilience in Children from a Challenging Background?” Journal of Adventure Education and Outdoor Learning, 13(3), 238-254.
- 3) McNair, L. 2012. “Offering Children First-Hand Experiences Through Forest School: Relating to and learning about nature. In T. Bruce (Ed.), Early Childhood Practice: Froebel Today (pp. 57-68). SAGE Publications Ltd STM. <https://doi.org/10.4135/9781446251287.n6>
- 4) Pound, L. (2008) How Children Learn Book 2. London: Step Forward Publishing Ltd.
- 5) Pretty, J., Peacock, J., Sellens, M., & Murray, G., (2005). The mental and physical health outcomes of green exercise. International Journal of Environmental Health Research, 15, 319-337. doi:10.1080/09603120500155963
- 1) Puhakka, R. J. (2018). Luonnosta hyvinvointia ja terveyttä koululaisille. teoksessa A. Laine, M. Elonheimo, & A. Kettunen (Toimittajat), Loikkaa ulkoluokkaan: Opas ulkona opettamiseen (Sivut 20-21). Suomen ympäristöopisto SYKLI. <http://ulkoluokka.fi/wp-content/uploads/2018/12/ULKOLUOKKA-nettiin.pdf>

- 1) Qian, H, Miao, T, Liu, L, Zheng, X, Luo, D, Li, Y. Indoor transmission of SARS-CoV-2. *Indoor Air*. 2021; 31: 639– 645. <https://doi.org/10.1111/ina.12766>
- 2) Quay, J., Seaman, J. (2013). *John Dewey and education outdoors: Making sense of the “educational situation” through more than a century of progressive reforms*. Rotterdam, The Netherlands: Sense Publishers.
- 3) Rickinson, M., Dillon, J., Teamey, K., Morris, M., Choi, M. Y., Sanders, D. and Benefield, P. (2004) *A review of research on outdoor learning*. Preston Montford, Shropshire: Field Studies Council.
- 4) Thomas, F., and S. Harding. 2011. “The Role of Play: Play Outdoors as the Medium and Mechanism for Well-Being, Learning and Development.” In J. White (Ed.), *Outdoor provision in the early years* (pp.12–22). SAGE Publication. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781446289099.n2>
- 5) Torkos, H., & Egerău, A. M. (2020). Outdoor Education and Its Influence on The Successful Involvement of Pupils in The Social Life. *Postmodern Openings*, 11(4), 127-143. doi:10.18662/po/11.4/226
- 1) Tovey, H. 2007. *Playing outdoors: Spaces and places, risk and challenge*. Maidenhead:Open University Press
- 2) Waite, S., & Pratt, N. (2011). *Theoretical perspectives on learning outside the classroom— Relationships between learning and place*. In S. Waite (Ed.), *Children learning outside the classroom from birth to eleven*. London: Sage.
- 3) White, J. 2014. *Playing and Learning Outdoors: Making Provision for High Quality Experiences Outdoor Environment with Children 3-7*. 2nd ed. Oxon: Routledge.
- 4) Wright N., Waite S.,Graham L.,Aronsson, J.& Waite,R. (2016) *Creating happy and healthy schools through outdoor learning*, Plymouth: Plymouth University
-
- MUITA LÄHTEITÄ
- Voit tutustua myös seuraaviin verkkosivuihin, mikäli olet kiinnostunut oppimaan lisää peruskoulujen ulkoilmakasvatuksesta:
-
- Creative Star Learning <https://creativestarlearning.co.uk/> Tällä sivutolla on käytännönläheisiä ideoita ulkona tapahtuvaan oppimiseen ja leikkimiseen. Ne on kirjoitettu tai kuratoitu Juliet Robertsonin toimesta – entisen opetuskonsultin, joka on erikoistunut ulkona oppimiseen ja leikkimiseen.
- Institute of Outdoor Learning <https://www.outdoor-learning-research.org/> He kannattavat tehokasta ulkona oppimista ja ovat kehittäneet tutkimuskeskuksia sekä sivun tiedolle ja linkeille.
- Children and Nature Network <https://research.childrenandnature.org/research/> Tällä sivustolla on tiivistelmiä kansainvälisestä tutkimuksesta luonnon vaikutuksista lapsiin. Se on yksi selkeimmistä ja saavutettavimmista verkkokokokeelmista.
- Outdoor Teaching <https://www.outdoorteaching.com/en/> Tältä sivustolta löytyvät kirjat sisältävät aktiviteetteja, jotka on tarkoitettu oppilaille esikouluikäisistä peruskoulun yhdeksäsluokkalaisiin asti.
- Active Reviewing <https://reviewing.co.uk/reviews/outdoor-education.htm> Verkkosivusto sisältää Rogert Greenawayn, kokeilevan ja fasilitoivan oppimisen asiantuntijan, jakamia kirjoja ja arvosteluita ulkona oppimiseen ja tutkimukseen liittyen. Hänellä on hyvin kattava lista lähteitä arvostelusivustollaan.
-

Co-funded by
the European Union

BACK TO THE WILD

Erasmus+ -yhteistyöprojekti: Back To The Wild: Epäperinteiset opetusmenetelmät
perusopetuksessa

Projekti no.: 2021-1-LT01-KA220-SCH-000024683

Konsortio:

- VYTAUTAS MAGNUS UNIVERSITY (LT)
- PREZIDENTO V. ADAMKAUS GIMNAZIJA (LT)
- LEARNING IN NATURE LTD (FI)
- RIGAS LIETUVIESU VIDUSSKOLA (LV)
- KEMERU NACIONALA PARKA FONDS (LV)

Tätä asiakirjaa ei saa kopioida, jäljentää tai muuttaa kokonaan tai osittain mihinkään tarkoitukseen ilman projektikonsortion kirjallista lupaa. Lisäksi on mainittava selkeästi asiakirjan tekijöiden vahvistus ja kaikki tekijänoikeusilmoituksen soveltuvat osat. Tämä asiakirja voi muuttua ilman erillistä ilmoitusta